

[Finansministeren.]

reglerne for standardfradraget, så kunne man snarere sige omvendt, at man har jo lagt lejeværdierne fast — for de allerfleste i hvert fald — på 13. almindelige vurdering, men det har man netop ikke gjort for standardfradraget, det får man af den aktuelle vurdering. Så kunne man sige: ja men så skulle måske maksimalgrænsen følge med, men det er så en anden sag.

Min almindelige indstilling er, at man ikke skal røre ved det. Der er kræfter nok, der arbejder i den modsatte retning.

(Kort bemærkning).

Lembourn: Hvad befolkningen længes efter, kan det selvfølgelig være svært at finde ud af. Men jeg tager næppe fejl i, at parcelhusejerne ikke ville have noget imod, at det standardfradrag, de fik, svarede til de reelle udgifter, de har ved at holde huset ved lige.

Lütken: Med hensyn til den indefrysningss-ordning, der her er tale om, er det vel sådan, at de folk, der er sluttet overenskomst med ved radio og tv, ikke har en sådan. Det vil sige, at ikke alene sker der her, så vidt jeg kan se, en forskelsbehandling, men også de øvrige urimeligheder i loven giver en forskelsbehandling i forhold til det private erhvervsliv. Jeg kan da godt sige, at man fra store organisationers side simpelt hen anser hele ordningen for ulovlig.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): I den omstændighed, at regeringen holder sig til indgåede overenskomster, ligger på ingen måde en vurdering af, hvor hensigtsmæssig sådanne overenskomster er. Vi holder os blot til, at de er indgået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v., af lov om indkomst- og formueskat til staten og af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Straffebestemmelser vedrørende skattesvig, tillægsskat m. v.).

(Lovforslaget (nr. 4) findes i tillæg A. sp. 111, fremsættelsen i tidenden sp. 64.).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Lund: Jeg er ikke i tvivl om, at samtlige medlemmer af det høje ting har gennemlæst forslaget om ændringer i kontrolloven. Jeg har også bemærket, at dagbladene indgående har beskæftiget sig med de skærpselser, som foreslås, jeg skal ikke her begynde at køre frem med alt det tekniske. Derimod vil jeg gerne fremsætte visse principielle bemærkninger om kontrollen med ligningen og ligningen i al almindelighed.

For nogle år siden havde vi en sønderjysk skatterådsformand, som blev landskendt ved at sige, at de, der ikke snød i skat, ikke var rigtig kloge; de var i hvert fald betydelig ved siden af det normale. Det er klart, at denne udtalelse skulle dække den almindelige opfattelse i befolkningen, at det at unddrage sig skatten, lave lidt skattesvig, ikke gør så meget, for det er faktisk noget, alle gør. Det, at alle tror, at alle snyder, giver en dårlig skattemoral. Der er ingen tvivl om, at mennesker, der aldrig nogen sinde kunne drømme om at tage 5 øre fra naboen, ikke synes, det gør så meget, når det gælder skatten, selv om de derved tager kroner fra naboen. De ville føle det at